

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

5 juni 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDERING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het uitbaten van hondenscholen in agrarisch gebied	1
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het conflict tussen de stad Oostende en Erfgoed Vlaanderen over Fort Napoleon	2
Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de bouw van een nieuw voetbalstadion en een winkelcomplex op parkeerterrein C aan de Heizel	5
Vraag om uitleg van de heer Bart Martens tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, en tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het Vlaams Golfmemorandum	9

Waarnemend voorzitter: de heer Erik Matthijs

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het uitbaten van hondenscholen in agrarisch gebied

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, er zijn veel hondenliefhebbers in Vlaanderen. Een groep hondenliefhebbers die een hondenschool uitbaten, hebben door omstandigheden hun huidige faciliteiten moeten verlaten. In de gemeente Oostkamp vonden ze een locatie die aan hun noden voldeed. Het gemeentebestuur wil dat wel toestaan, maar stelt dat dat niet kan in agrarisch gebied, en verwijst daarvoor naar artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003.

Op 5 januari 1999, dus al een tijdje geleden, stelde mevrouw Vanderpoorten aan de toenmalige minister van Ruimtelijke Ordening, de heer Stevaert, de vraag naar de toelaatbaarheid van hondenscholen in agrarisch gebied. Uw voorganger zag daar geen graten in wat bestaande gebouwen betreft.

Ik citeer hem: “Er is een onderscheid tussen hondenpensions, -clubs en -scholen. Een hondenschool kan in agrarisch gebied, met dien verstande dat er geen vaste constructies mogen worden opgericht. Als er in agrarisch gebied al vergunde constructies bestaan, moet geval per geval worden onderzocht of er een hondenschool kan worden gevestigd. Ik kan u dus geen zwart-witantwoord geven. Er moet steeds een afweging worden gemaakt. Het is in elk geval niet uitgesloten. Bij voorkeur gebeuren dergelijke activiteiten in recreatie- of woongebied, en niet in landbouwgebied. Heel veel gemeenten organiseren nu al hondenscholen in zones voor openbaar nut. Laat het wel duidelijk zijn: het is niet mogelijk om in agrarisch gebied een aanvraag te doen om er infrastructuur uit te bouwen en er een hondenclub in te installeren. (...) Stel dat er in een gemeente een verlaten terrein is dat als agrarisch gebied is ingekleurd, dan kan er een hondenschool worden ingericht wanneer dat ruimtelijk verantwoord is.”

Ondertussen is er natuurlijk wel het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003. Artikel 9 ervan somt op welke functiewijzigingen toelaatbaar zijn in agrarisch gebied. Toeval of niet, maar hondenscholen staan hier niet expliciet in vermeld, in tegenstelling tot bijvoorbeeld dierenpensions. Misschien is dat een vergetelheid. Ik ben benieuwd. Mijnheer de minister, misschien verneem ik dat uit uw antwoord op de volgende vragen.

Kan een hondenschool worden ingericht in een bestaand gebouw in agrarisch gebied? Dan gaat het niet specifiek over het geval van Oostkamp, maar over heel Vlaanderen. Indien niet, bent u dan bereid een initiatief te nemen om de reglementering ter zake aan te passen, bijvoorbeeld via een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003? Indien niet, zijn er andere mogelijkheden waarin u voorziet voor deze verenigingen? Op zich zijn dit sociaal-culturele verenigingen, die dus ook wel een sociaal karakter hebben. Die mensen doen dat met passie. In het geval van Oostkamp weet ik dat de mensen uit de buurt er helemaal geen probleem mee hebben om dat toe te staan.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, zeg nooit hondenschool tegen een hondenschool, want daar zit nogal wat verschil op. Enerzijds zijn er de hondenscholen met een louter recreatief oogmerk, waarbij liefhebbers bijeenkomen en honden een aantal handelingen proberen aan te leren. Dat kunnen we gemakkelijk indelen bij de functiecategorie ‘recreatie’. Anderzijds – hoe kan het ook anders – zijn er hondenscholen met een veeleer commerciële inslag. Daar geven een of meer deskundigen cursussen tegen betaling. Dat valt veeleer onder de functiecategorie ‘handel, horeca, kantoorfunctie en diensten’. Dat is niet onbelangrijk in de ruimtelijke ordening.

Er is dan ook nog een ander belangrijk onderscheid, namelijk wat de benodigde infrastructuur betreft. De ene school is gewoon wekelijks of tweewekelijks bezig op een weiland, terwijl de andere exclusieve terreinen heeft, en exclusieve vragen om daar infrastructuur op te richten, vaak niet het minst wat horeca betreft. U zult begrijpen dat de impact op de ruimtelijke ordening, en dus ook de vergunningsplicht en het al dan niet kunnen geven van een vergunning, in deze beide gevallen compleet anders is.

Wat het eerste geval betreft, kunnen we er ons gemakkelijk van afmaken. We hebben immers via de decreetswijziging van 22 april 2005 het recreatief medegebruik geregeld, zodat er ter zake geen problemen meer ontstaan. Het tweede geval is iets anders. Als het gaat over permanent gebruik en hondenscholen met nogal wat infrastructuur, zoals afsluitingen, al dan niet vaste hindernissen, ruimten om de honden in onder te brengen en ruimten waar de vermoeide baasjes hun dorst kunnen lessen, dan brengt het gewijzigde artikel 145sexies van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening weinig soelaas.

Voor mogelijke oplossingen moeten we gaan kijken naar het decreet en het daarbij horende besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot de toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen. Het gaat dan inderdaad over artikel 9 van het door u geciteerde besluit. Punt 2 daarvan stelt: “De nieuwe functie heeft betrekking op een paardenhouderij, een manege, een dierenasiel, een dierenpension, een dierenartsenpraktijk, jeugdlogies, een tuinaanlegbedrijf, een kinderboerderij of een instelling waar hulpbehoevenden al dan niet tijdelijk verblijven en landbouwactiviteiten of aan de landbouw verwante activiteiten uitoefenen.”

Het gaat hier over een limitatieve lijst van toelaatbare functiewijzigingen. Ik kan u verzekeren dat, bij het tot stand komen van het decreet, het gewoon opnemen van de decreetsbepaling om dit besluit mogelijk te maken, heeft geleid tot een heel lange politieke discussie. Die decreetsbepaling is uiteindelijk goedgekeurd. Vervolgens is het debat over het besluit begonnen. Men is ervan uitgegaan dat we dat zeer limitatief moesten beoordelen. Ik kan u verzekeren dat er oorspronkelijk veel meer categorieën waren. Toen is echter beslist dat we dan maar hiermee van start zouden gaan. Er is inderdaad sprake van een dierenasiel en een dierenpension, maar niet van een hondenschool. Als Vlaanderen wil dat we dit in landbouwzones, en in vele gevallen in verlaten bedrijfsgebouwen, onderbrengen, dan heb ik daar als minister van Ruimtelijke Ordening helemaal geen probleem mee, op voorwaarde dat, zoals steeds, de goede ruimtelijke ordening wordt ingeschat. Dan denk ik vooral aan mobiliteitsgenererende factoren en aan het geluid.

Dit betekent dat we die lijst moeten uitbreiden. U weet dat we dat sowieso zullen doen naar aanleiding van de aangekondigde decreetswijziging. De enige vraag is of we daar een voorafname op doen om dit probleem aan te kaarten binnen de regering. Ik heb er in ieder geval geen probleem mee om hierover voorafgaandelijk het advies te vragen van de minister van Landbouw, om te kijken of er hiervoor een draagvlak kan zijn.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw degelijke en concrete antwoord. Ik ben blij dat u zegt dat dit kan worden bekeken. Hondenscholen staan inderdaad niet in de opsomming. Dat is misschien wat vreemd voor de mensen die ermee bezig zijn.

Ik neem er akte van dat er, na advies van de minister van Landbouw, een mogelijkheid bestaat om de lijst uit te breiden, hoewel die natuurlijk limitatief blijft.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het conflict tussen de stad Oostende en Erfgoed Vlaanderen over Fort Napoleon

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, eigenlijk was ik eerst van plan hierover een schriftelijke vraag in te dienen, maar de huidige patstelling waarin het dossier zich blijkbaar bevindt, heeft me ertoe geleid toch een mondelinge vraag te stellen. Ik wil er trouwens op wijzen dat ik hierover al in december 2005 en oktober 2006 schriftelijke vragen heb gesteld. Misschien komt dat straks aan bod in uw antwoord, mijnheer de minister.

Ondanks de aankondiging van overleg en een eventuele consensus, staan we volgens mijn informatie in dit dossier nog geen stap verder. Waarom stel ik een vraag om uitleg? Zoals blijkt uit mijn vraagstelling en zoals bepaalde collega's ongetwijfeld weten, werd dit project in 2005 door de minister van Toerisme in het kader van het Kustactieplan bekroond met een subsidiebedrag van 424.000 euro. De deadline loopt en wordt binnenkort afgesloten, want de nieuwe aanvragen voor het volgende Kustactieplan moesten al binnen zijn, ik dacht in februari 2008. Wanneer een project niet wordt afgerond, vervalt ook de subsidie, wat ook logisch is.

Sommige collega's hebben misschien het fort al bezocht, dat dateert uit de tijd van Napoleon. Het is in beheer van Erfgoed Vlaanderen. Niet alleen is nu de discussie over het landschap en het glacis aan de orde, maar de algemene opwaardering van het fort werd al een tiental jaar geleden ingezet met het cultureel-toeristisch herbestemmen van dit monument. Erfgoed Vlaanderen werd daarmee belast.

Volgens Erfgoed Vlaanderen – en ook uit uw antwoorden op mijn eerdere schriftelijke vragen kan ik dat afleiden – zou historisch onderzoek bevestigen dat het stenen fort, zoals we het vandaag kennen, oorspronkelijk omgeven was door een glacis, een lichthellend zandlichaam, gefixeerd door begroeiing dat vanuit militair-functioneel oogpunt essentieel was en als dusdanig is aangelegd. U zegt verder in uw antwoord: “Gelet op de algemene opwaardering van het Fort Napoleon en de integrale benadering van het complex als militair-historisch bouwwerk, kan het herstel van het glacis dan ook worden nagestreefd.” Om dit landschap te herstellen in zijn oorspronkelijke staat, zoals historisch onderzoek moet uitwijzen, moet ook een duin worden afgegraven. Juist daartegen blijft het stadsbestuur van Oostende zich verzetten en zelfs de historische correctheid van het project van Erfgoed

Vlaanderen in twijfel trekken. Het bestuur verwijst ook naar het Duinendecreet. Uit uw antwoord op mijn eerdere schriftelijke vraag, bleek dat het absoluut niet ingaat tegen het Duinendecreet. Dat is echter een zaak voor de minister van Leefmilieu.

Het Kustactieplan en de subsidiëring lopen ten einde. Uit persberichten blijkt dat minister van Toerisme Bourgeois het project nog altijd blijft steunen en er via dringende vragen bij het stadsbestuur van Oostende op aandringt om alsnog een bouwvergunning af te leveren. Tot op heden weigert de stad dat nog altijd. Het gaat zelfs zo ver dat in persberichten staat dat minister Bourgeois als het ware zou smeken om een bouwvergunning.

Ik veronderstel dat uw antwoord wat in dezelfde lijn zal liggen als uw antwoorden op mijn eerdere schriftelijke vragen. Maar nogmaals, de deadline van het Kustactieplan noodzaakt me die vraag opnieuw te stellen. In het andere geval moet er een definitief besluit worden genomen, en moet het project eventueel worden afgevoerd.

Mijnheer de minister, worden de plannen van Erfgoed Vlaanderen nog gehandhaafd? Hoe reageert u op het feit dat de stad Oostende betwist dat het project historisch correct is? Ik heb alle begrip voor de autonomie van de gemeenten inzake het afleveren van vergunningen en dergelijke. Kunt u überhaupt een initiatief nemen om dit dossier af te sluiten in deze of gene zin?

Anders kan de heer Verstreken misschien een initiatief nemen in zijn thuisbasis.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Dit is inderdaad een wat moeilijker dossier. Misschien was het beter geweest dat er een goed overleg was geweest met de verschillende partijen vooraleer het voorstel werd ingediend en voor er tot een aanvraag werd overgegaan om subsidies te krijgen in het kader van het Kustactieplan. Historici zijn het onderling ook niet helemaal eens over het glacisproject. Ik hoor verschillende meningen over hoe het zoveel jaar geleden in elkaar zat.

Mijnheer de minister, is er overleg met de minister van Toerisme? Er zijn inderdaad budgetten voor gereserveerd in het kader van het Kustactieplan, wat bij uw collega ligt. Het zou zonde zijn dat die budgetten verloren zouden gaan, die misschien anders naar andere projecten zouden kunnen gaan. Het is sowieso een zeer mooi project. Met de ligging op de Oosteroever, met de beschermde bunkers wat verderop, is het zowel op toeristisch, natuur- als cultureel vlak een heel mooie site, die nog beter ontwikkeld zou kunnen worden. Dank om eventueel te bekijken met de verschillende partijen om toch nog tot een goede oplossing te komen.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, collega's, voor wie er nog niet op bezoek is gegaan: het Fort Napoleon is een aanrader. Vooraleer in te gaan op de vragen lijkt het me relevant om te wijzen op het belang van dit fort en van de aanleg van het glacis voor het fort zelf. Op een of andere manier is het standpunt van sommigen immers gebaseerd op de incorrecte informatie dat er nooit een glacis is geweest.

Ik geef eerst de geschiedkundige achtergrond. De bouw van Fort Napoleon gaat terug tot het begin van de 19e eeuw, toen onze gewesten onder Frans bewind stonden. Omwille van de strategische ligging van Oostende, besliste Napoleon tot een grondige versterking tegen een eventuele Britse inval. Fort Napoleon is gelukkig nooit effectief gebruikt voor die strategische doeleinden in die periode, maar is uiteraard een schitterende en monumentale getuige van onze militair-historische geschiedenis. Het glacis is essentieel binnen het vestingbouwkundige concept van dit fort: het is geen begrip uit de ijstijd maar het is een vrij schootsveld dat dient voor de verdedigers van het fort, dat hen zichtbaarheid verzekert en dat de bestorming van het Fort bemoeilijkt. In de loop der jaren is het glacis door verzanding, een gebrek aan onderhoud en zandafgravingen echter verdwenen. De vraag die zich stelt is of we dit moeten herstellen of niet.

In heel Europa is het aantal bewaard gebleven forten uit de Napoleontische periode uiterst beperkt. Met uitzondering van het Fort op de Mont Valérien in Parijs, een fort gelegen in het binnenland, wat een compleet andere context is, is er nergens nog een fort dat zijn oorspronkelijke glacis heeft behouden. Dat speelt mee in de beoordeling om het al of niet aan te leggen. De aanleg van het glacis is dan ook veel meer dan een prestigeproject, zoals het soms wordt omschreven. De huidige aanblik van het Fort Napoleon is historisch niet meer correct. Vanuit de algemene opwaardering van het Fort Napoleon en vanuit een integrale benadering van dit fort als beschermd militair-historisch bouwwerk, zou het herstel van het glacis dan ook aangewezen zijn, zoals ook stond in mijn schriftelijke antwoorden.

In tegenstelling tot wat sommigen beweren – historici durven net als advocaten wel eens van mening verschillen – bestaan er ook verschillende historische bronnen, namelijk kaarten en documenten, over het glacis: de werkzaamheden werden neergeschreven in een aantal werkverslagen uit 1811 en 1813 van de toenmalige Service Historique de l'Armée de Terre. Het afgewerkte glacis werd beschreven in een inspectierapport uit 1815 van het Koninkrijk der Nederlanden en volgens opmetingen weergegeven op een kleurenkaart in 1814. Laat ons deze discussie dan ook best niet hervatten.

Het zal u dan ook niet verwonderen dat ik de heraanleg van het volledige glacis van Fort Napoleon erg

genegen ben. Omwille van de unieke gelegenheid en omwille van de bijzondere historische betekenis is deze heraanleg volgens mij zeker verantwoord.

Aan de basis van uw vraag en vooral van de vele misvattingen en uiteenlopende standpunten over dit glacis liggen volgens mij de eerste plannen en ideeën die over die heraanleg werden geopperd. Ik denk dat de eerste plannen het klimaat hebben verziekt. In het kader van de globale herbestemming van het fort wilden de toenmalige verantwoordelijken van Erfgoed Vlaanderen aanvankelijk naast de heraanleg van het glacis ook een duin langs de zeezijde doorbreken, met als enige bedoeling een zeezicht vanuit de horeca-uitbating te creëren. Dat is natuurlijk een onaanvaardbare motivering.

Er kwam dus zeer terecht verzet vanuit de onroerenderfgoedsector. Het is niet te verantwoorden om met dat doel die duinenpartij te doorbreken. Sinds 2000 zijn de plannen consequent aangepast en is alleen de heraanleg van het glacis weerhouden: rondom het fort volgens de vorm van het fort zelf. Erfgoed Vlaanderen probeert dat te realiseren.

Een andere hardnekkige misvatting die ons blijft achtervolgen, is dat dit project een aantal duinecotopen zou doen verdwijnen. Dat lijkt me nogal moeilijk, want een glacis is gewoon een zandpartij waarop een natuurlijke begroeiing wordt aangebracht. De duinenecotoop komt niet in gevaar, en studies hebben dat zwart op wit aangetoond.

Dat brengt mij tot het antwoord op uw tweede vraag, over de concrete initiatieven. Ik blijf ervan overtuigd dat een compromisoplossing mogelijk moet zijn. Ik wil daarover geen gevecht met de stad Oostende aangaan. We moeten ruimtelijk relevante oplossingen aanreiken. Ik geef u in dat verband enkele elementen. In 2001 werd de site via een gewestplanwijziging als zone met cultuurhistorische waarde bestemd; voorheen was de site als natuurgebied aangeduid. Wat dat betreft, is de zaak dus geregeld. Een ruimtelijk probleem dat zich nog wel stelt, is het feit dat bij deze gewestplanwijziging niet de volledige omvang van het glacis in een zone met cultuurhistorische waarde kwam te liggen. Een deel bleef in een gebied voor stedelijke ontwikkeling ondergebracht.

Hiervoor gelden volgende stedenbouwkundige voorschriften. Er is een bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan nodig vooraleer het kan worden ontwikkeld. Tot vandaag is dat nog niet het geval. Om te weten wat mogelijk is, moet men elke aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning toetsen aan de bepalingen van het van kracht zijnde gewestplan. Ik vat het samen. Strikt genomen is de aanleg van het glacis vanuit cultuurhistorisch standpunt in overeenstemming met de gewestplanbestemming. Het deel gelegen in een “gebied voor stedelijke ontwikkeling” is vanzelfsprekend niet in overeenstemming met de

gewestplanvoorschriften. De aanleg zou dus een hypotheek kunnen leggen op de gewenste ontwikkelingen vanuit ruimtelijk oogpunt.

In het kader van het afbakeningsproces van het regionaal-stedelijk gebied Oostende is er wel voor gezorgd dat herstelmaatregelen in functie van het erfgoed worden toegelaten in deze zone voor stedelijke ontwikkeling. Over een voorstel om meteen de hele zone van het glacis om te vormen tot gebied met cultuurhistorische waarde kon voorlopig nog geen consensus worden gevonden.

Wat is de stand van zaken, en welke initiatieven nemen we? In het kader van het tweede voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan inzake de afbakening van het regionaal-stedelijk gebied Oostende wordt op 17 juni 2008 een plenaire vergadering georganiseerd waarbij alle instanties en betrokkenen, zoals het stadsbestuur en Toerisme Vlaanderen, hun standpunt kenbaar kunnen maken.

In de loop van 2007 heb ik naar aanleiding van een werkbezoek aan een aantal West-Vlaamse projecten ook Fort Napoleon bezocht. Ik heb toen gediscussieerd met de burgemeester van Oostende en met de verantwoordelijke van Erfgoed Vlaanderen. Het is nog altijd mijn bedoeling om een vergelijk te bewerkstelligen. Ik ben zelf geen voorstander van een gedeeltelijke aanleg – iets wat in het vakjargon “een glacis coupé” wordt genoemd. Ofwel doen we het zoals het hoort, ofwel vragen we ons echt af of het zinnig is om aan het project voort te werken.

Ter voorbereiding van de bijeenkomst van 17 juni zullen we overleggen met de belangrijkste protagonisten om te proberen hen op een lijn te krijgen. Verder zijn er nog andere initiatieven genomen. Er zijn een aantal verkennende gesprekken gevoerd met vertegenwoordigers van Natuurpunt. Onder de noemer “C-gate” is Natuurpunt momenteel bezig met het uitwerken van een masterplan of beheersvisie over het deel van de Oostendse linkeroever dat grofweg genomen loopt van de Slipway tot aan Fort Napoleon. De Slipway, de Maritieme Site Oostende, de batterijen Hundius en de Halve Maan en het Fort Napoleon vormen samen een belangrijk gebied. Natuurpunt heeft zeer interessante ideeën voor de ontsluiting van dit gebied, waarbij naargelang de concrete situatie, zowel een eerder ecologische als een cultuurhistorische invalshoek worden gegarandeerd. Ook de eventuele aanleg van het glacis kwam daarbij op een positieve en constructieve manier ter sprake. Het maatschappelijk draagvlak groeit dus.

Op basis van de onroerenderfgoedgedachte kan ik mij in ieder geval akkoord verklaren met de hoofdlijnen van het masterplan. Meer nog, ik ben ervan overtuigd dat Oostende over een enorme bijkomende toeristische troef zou beschikken als het glacis van Fort Napoleon

wordt gereconstrueerd. Ik wil het stadsbestuur daarvan overtuigen. Dankzij de aanwezigheid van Fort Napoleon, de batterijen Hundius en Halve Maan en het provinciaal domein Raversijde met de bunkerlinies uit de Eerste en de Tweede Wereldoorlog kan binnen een afstand van enkele kilometers een uniek overzicht worden geboden van twee eeuwen militaire kustverdediging. Dat zijn items die bij toeristen erg populair zijn en in de Westhoek enorm veel bezoekers lokken.

Het duurt dus allemaal wel wat lang, maar zo groeit wel het maatschappelijke draagvlak. We beseffen wel dat daardoor het huidige voetbalveld en de piste in het gedrang komen, maar daarvoor moeten we een oplossing bedenken. Als ik me evenwel niet vergis, voorziet het C-gateplan van Natuurpunt ook in de ontwikkeling van een nieuwe, avontuurlijke speelzone voor de werking van onder meer Duin en Zee en de speelpleinwerking van de stad Oostende.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Uw argumentatie om het glacis te herstellen als waardevol erfgoed, maar ook als toeristische troef, is duidelijk. Ik begrijp niet goed waarom Oostendse beleidsmakers dwarsliggen. Ze trekken de historische en toeristische waarde van het project in twijfel. Misschien kan de heer Verstreken daarover wat uitleg geven? Misschien is dat dossier in het begin wat verkeerd aangepakt? U verwees er al naar. Toen is inderdaad gezegd dat het de bedoeling was om een zeezicht te creëren, en dat is toch absoluut niet de intentie.

Ik ga volledig akkoord om de zaken niet manu militari aan te pakken, om het maar eens in militaire termen te stellen. Er is een compromis nodig. Maar toch.

Ik wil er toch op wijzen dat dat ook uw antwoord was in 2005 en in 2006, en nu zijn we al 2008. Het is natuurlijk niet uw fout, want u staat volledig achter dit project, maar vroeg of laat zal dit dossier toch afgesloten moeten worden of zal er minstens een beslissing genomen moeten worden.

Zoals de heer Verstreken zegt: het spijtige van de zaak is dat men waarschijnlijk een pak subsidies misloopt door dit project, waardoor andere projecten die werden ingediend in het kader van het Kustactieplan, geen subsidie hebben gekregen, maar toch evenwaardig waren.

Maar inderdaad: wordt vervolgd.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Het zou de eerste keer zijn dat Oostende subsidies laat ontglippen, want de stad staat ervoor bekend dat er subsidies binnenkomen. Het zou een beetje raar zijn dat ze er nu zou laten ontglippen.

Het had ook met de gemeenteraadsverkiezingen te maken dat er uitspraken zijn gedaan voor en tegen het glacisproject.

Mijnheer de minister, ik moet wel zeggen dat uw antwoord mij meer dan tevreden stelt. Uw medewerkers hebben echt wel heel goed hun best gedaan, en u natuurlijk ook, om ons hierover gedetailleerd te informeren. Laten we hopen dat er een goede oplossing komt uit de vergadering van 17 juni. Met gezond verstand moet dat mogelijk zijn.

Minister Dirk Van Mechelen: Voor de correctheid van de verslaggeving wil ik nog vermelden dat er ook steun van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) werd gevraagd voor dit project, 374.000 euro, maar dat die aanvraag niet werd goedgekeurd. We kunnen die steun dus ook niet verliezen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de bouw van een nieuw voetbalstadion en een winkelcomplex op parkeerterrein C aan de Heizel

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de bouw van voetbalstadions is deze maanden of jaren in. We hebben het over de bouw van een nieuw voetbalstadion voor Club Brugge en we discussiëren al jaren over een nieuw Bosuilstadion of een nieuw stadion op het Kiel in Antwerpen. Nu is er weer een nieuw monster van Loch Ness opgedoken, deze keer in het Brusselse.

Anderlecht zei een paar jaar geleden dat het niet meer kon uitbreiden in het Astridpark, dat naar een nieuwe locatie moest worden gezocht. Er werd al gesproken van Neerpede en van Schaarbeek. Nu is er een nieuw project dat blijkbaar steun geniet van Brussels minister-president Picqué.

Mijnheer de viceminister-president, wat denkt u van dit nieuwe project dat de steun zou genieten van minister-president Picqué? Ook uw collega Vanhengel zou heel tevreden zijn met het plan-Picqué. Ik vertel u wat het inhoudt. U kent de grote parking C op de Heizel, naast de ring. Dat is een gigantische parking. De eerste keer dat ik hem bewust betreden heb, was in 1963, toen ik met mijn vader naar Anderlecht-Real Madrid ging. Die wedstrijd werd trouwens gewonnen met 1-0 en Real Madrid werd toen uitgeschakeld. De goal was van Jef

Jurion. Ik ben daar toen voor de eerste keer geweest en ik zie nog altijd die gigantische parking voor me. De Heizel had toen een capaciteit van meer dan 60.000. Parking C stond ook vol toen Emiel Puttemans in 1972 zijn wereld-record gevestigd heeft, de beroemde 13.13. Parking C is dus de grote parking aan de noorderring van Brussel.

Mijnheer de minister, ik stel u deze vraag, want parking C behoort tot het Heizelcomplex en is eigendom van de stad Brussel. Dit feit dateert van de tijd toen Paul Vanden Boeynants begon met de bouw van de Heizelpaleizen. Die liggen voor een groot deel op het grondgebied van Brussel-stad, maar parking C ligt bijna integraal op het grondgebied van Strombeek-Bever, een deelgemeente van Grimbergen.

Minister-president Picqué steunt dus een plan om daar een nieuw nationaal voetbalstadion op te zetten dat zowel de thuisbasis zou worden van Royal Sporting Club Anderlecht als van de Rode Duivels. Er zou ook een groot congrescentrum komen met een evenementen- en muziekhall. Nu hebben we Vorst Nationaal, maar dit zou een soort van groot muziek- en congrescentrum worden. Er zou ook een megashoppingcenter komen en men mikt op tien miljoen bezoekers. Vandaag worden shoppingcenters naast voetbalstadions gebouwd om die rendabel te kunnen maken. Ook in Brugge zoekt men naar die combinatie om het geheel aantrekkelijker te maken.

Als men dit plan uitvoert, ligt het complex op het grondgebied van Grimbergen. We zijn nu bezig met de afbakening van het Vlaams stedelijk gebied rondom Brussel. Ik heb daar vorige week nog een interessante vergadering over gehad met verschillende gemeenten en met de ambtenaren. De gemeente Grimbergen en de mensen die begaan zijn met het Vlaams stedelijk gebied, stellen zich vragen. De locatie bevindt zich vlak naast de ring en die is al dichtgeslibd. Er zal een probleem van mobiliteit zijn als er 10 miljoen bezoekers zijn voor het megashoppingcenter, er een stadion is met een capaciteit van 60.000 man en er grote muziekevenementen zijn. Het Sportpaleis in Antwerpen heeft een capaciteit van 18.000 man. Om die grote festivals te kunnen organiseren, moet er natuurlijk een enorme capaciteit zijn. De infrastructuur zou gigantisch zijn. We moeten hierbij toch een vraag stellen aan de Vlaamse Regering, want zo'n project kan niet gerealiseerd worden indien de Vlaamse Regering de voorwaarden daartoe niet creëert.

Ik lees in de voorstellen dat het Heizelstadion behouden zou blijven, het Boudewijnstadion zou dus blijven bestaan. We hebben daar ook Kinepolis – want dat ligt daar vlakbij –, Mini-Europa, het Atomium en Océade. Allerlei zaken zouden dus blijven bestaan, en men zou werken naar het model van de ArenA van Amsterdam. Ik heb een afbeelding bij van een maquette van dat gigantische stadion dat ook multifunctioneel gebruikt zou kunnen worden, naar het voorbeeld van Wembley, waar

men nu ook grote concerten kan houden. Ernaast zou een gigantisch shoppingcenter komen.

In Vlaams-Brabant is daarover een grote discussie bezig, want men wil al een groot shoppingcenter bouwen in Machelen en een andere groep wil een shoppingcenter bouwen aan het viaduct van Vilvoorde. Die liggen op een paar kilometer van elkaar. Als er dan nog een gigantisch shoppingcenter komt op parking C, waarmee zijn we dan eigenlijk bezig?

Ook in de stad Brussel heerst er grote ongerustheid. De schepen van Economie en Handel, Jean De Hertog, heeft gezegd dat wanneer dit tot stand komt, het een groot deel van de middenstand, van de handelaars uit Brussel zal wegzuigen en dat het een enorme belasting met zich zal meebrengen voor de stad. Misschien is dit vergelijkbaar met Wijnegem, maar ik weet niet hoeveel bezoekers dat trekt.

Mijn vragen zijn vooral geïnspireerd door de bezorgdheid van mijn regio. We zitten al met een verkeersinfarct rondom de ring. Verder is er ook de economische ontwikkeling van Vlaams-Brabant. Ook UNIZO, de Unie van Zelfstandige Ondernemers, kant zich tegen de bouw van dat nieuwe voetbalstadion en winkelcomplex. Zij maakt zich zorgen over de gevolgen daarvan voor de middenstand in de regio.

Parking C is enorm groot. Wanneer die wordt gebruikt voor de bouw van dat stadion, dat megashoppingcentrum en die musichall, wat zal er dan gebeuren in die regio? Ik kan me moeilijk voorstellen dat dit een zuivere enclave is. Vele mensen, ook de politiek verantwoordelijken zoals de burgemeesters in de regio en in Brussel, vragen zich af wat de toekomst is van deze site.

Mijnheer de minister, bent u al als minister bevoegd voor ruimtelijke ordening gecontacteerd over dat project? Hoe bekijkt u dit in het kader van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel? Past dat daarin? Is er al gesproken over de financiering van dat project? Het voetbalstadion zou in Vlaanderen liggen. Anderlecht en de Rode Duivels zouden in Strombeek-Bever, dus in Vlaanderen spelen. Ik wil het dan nog niet mengen met het probleem van Brussel-Halle-Vilvoorde. Ik wil het niet nog ingewikkelder maken.

Mijnheer de minister, misschien hebt u nog niets ontvangen. Dit project roept echter veel animo op in de pers en in de publieke opinie omdat het de steun heeft van uw collega's in de Brusselse regering. Ik zou dan ook graag weten wat de Vlaamse Regering daarover denkt.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik sluit me aan bij de vraag van de heer Van Rompuy. Ik had op 27 mei een vraag om uitleg over dit onderwerp opgesteld, maar die

is om technische redenen niet tijdig ingediend. Op het moment dat ik die vraag schreef, leek er een consensus te bestaan en stonden er allerhande berichten in de pers over wat de heer Van Rompuy hier net heeft geschetst. Minister Vanhengel en minister-president Picqué hebben daar toen zware uitspraken over gedaan.

De keuze van de Brusselse regering is op de Heizel gevallen omdat de grond daar openbaar bezit is, meer bepaald van de stad Brussel. Volgens minister-president Picqué kan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest alleen op die manier een voorsprong nemen op het Vlaamse Gewest voor de bouw van een shoppingcentrum. Hij zegt: “We worden geconfronteerd met intergewestelijke concurrentie.” Hij verwijst daarmee naar de plannen van het winkelcentrum in Machelen-Vilvoorde.

Bij de debatten over de plannen voor de bouw van dat complex in Machelen-Vilvoorde, schetste ik de plannen van de Brusselse regering aan minister Ceysens. Ik legde haar die probleemstelling voor. Zij antwoordde daarop: “Ik ben niet op de hoogte van mogelijke plannen van het Brusselse Gewest over de opwaardering van de Heizelvlakte. Voor zover ik weet, werd noch het beleidsdomein Economie noch de Vlaamse Regering tot op heden betrokken bij de plannen van het gewest. Ik kan dan ook geen uitspraken doen over de eventuele complementariteit en interferenties tussen diverse plannen.”

Er zijn al een aantal wijkcomités en actoren in opstand gekomen tegen deze plannen, zowel in Brussel als in Vlaanderen. Belangrijk is dat ook UNIZO zich kant tegen deze plannen en de gewesten oproept tot overleg over de wenselijkheid van nog een winkelcentrum in die streek. De noordrand van Brussel is eigenlijk al heel goed voorzien. Er zijn winkelcentra in Anderlecht, Sint-Agatha-Berchem, Machelen-Vilvoorde en Sint-Lambrechts-Woluwe. Daarbij komt dan nog eens het grote probleem van de Brusselse ring, zoals de heer Van Rompuy al heeft geschetst. Ik heb minister Crevits daar ook al op gewezen. De inplanting van zo’n megalomaan project zal een enorme verkeershinder veroorzaken op de ring maar ook nefaste gevolgen hebben voor de streek.

UNIZO is het daarmee eens, en nu dus ook CD&V, bij monde van de heer Van Rompuy. Belangrijk in deze is dat parking C integraal in het Vlaamse Gewest ligt, met name op het grondgebied van Grimbergen, deelgemeente Strombeek-Bever. Daar is intussen een motie ingediend waarin staat dat het project de draagkracht van de wijde omgeving niet mag overschrijden.

Een ander belangrijk punt is dat dit project een grote verfransingsdruk met zich mee kan brengen. Ik heb dat in 2005 al aangekaart bij minister Vandenbroucke, die bevoegd is voor de Vlaamse rand.

Mijnheer de minister, bent u officieel op de hoogte gesteld van deze plannen? Kunt u zich akkoord verklaren

met de plannen van de Brusselse regering? Is de inplanting van dit voorgestelde complex mogelijk in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen? Is er overleg geweest tussen de Brusselse en Vlaamse Regering over dit project, en met welke resultaten? Welke initiatieven hebt u al genomen om aan deze problematiek tegemoet te komen?

Mijnheer de minister, we zijn misschien een debat in het ijlle aan het voeren. Ik heb een antwoord van minister-president Picqué op een vraag van mijn collega in het Brussel Parlement. Daarin stelt hij: “Nee, het overleg zal pas van start gaan wanneer het Brusselse Gewest iets concreets kan voorleggen. Er doen geruchten de ronde over de bedoelingen van het Brusselse Gewest terwijl er nog niets concreets is vastgelegd. Voor een voorstel aan het Vlaamse Gewest is het nog te vroeg. Laten we onze tijd niet verspillen met gesprekken over projecten die geen slaagkansen hebben.” Tenzij u hier vandaag iets anders beweert, mijnheer de minister, is dit in tegenspraak met wat er in de pers is verklaard. Kunt u hier duidelijkheid in scheppen?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Over het voorliggende idee is nog heel wat overleg nodig. Er moeten nog heel wat adviezen ingewonnen worden. Het is eigenlijk een eerste denkspoor. Ik heb daar ook enkele bedenkingen bij, zeker wat de mobiliteit op de ring rond Brussel betreft. Ik maak me echter evenzeer zorgen over de Brusselse middenstand. Hier is dan ook verder onderzoek nodig. We zitten nog niet in een stroomversnelling. Het gaat slechts over een eerste fase. De overlegondes die nog zullen plaatsvinden, zullen uitwijzen hoe dit dossier verder kan evolueren.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in de eerste plaats kunnen we zeggen dat ook het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest worstelt met het zoeken naar een geschikte oplossing voor het probleem van de voetbalstadions in zijn regio. Dat probleem kennen we in heel Vlaanderen bijzonder goed. Er worden af en toe nogal diffuse oplossingen uitgewerkt. Die worden telkens afgewogen binnen een ruimtelijk kader naar aanleiding van stedelijke afbakeningsprocessen en worden niet ad hoc bekeken.

Ik heb over deze aangelegenheid geen enkel formeel overleg gehad met collega’s van de Brusselse regering, laat staan dat ik een dossier of document heb ontvangen. Na de berichtgeving in de media heb ik wel informele contacten gehad. Daar kom ik nog op terug. Over de exacte plannen voor de Heizelvlakte van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, beschik ik enkel over beperkte gegevens. Het bilaterale overleg tussen

de Vlaamse en Brusselse ruimtelijkeordeningsadministraties, ingesteld naar aanleiding van een verzoek van Vlaanderen met betrekking tot het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel, verschaft de voornaamste inzichten. Naast de plannen voor de Heizelvlakte, is ook de informatie over Schaarbeek-Vorming belangrijk voor een goed begrip in de beantwoording van deze vraag.

In uitvoering van het gewestelijk ontwikkelingsplan (GEWOP) heeft het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een externe opdracht uitgeschreven om een richtschema te maken voor het hefboomgebied nummer 11 'Schaarbeek-Vorming'. In de gedetailleerde opdrachtschrijving staat een onderzoek naar de haalbaarheid of technische uitvoerbaarheid van de vestiging van een nieuw multifunctioneel voetbalstadion, onder meer in functie van de kandidaatstelling voor de organisatie van de Wereldbeker voetbal in 2018. Uit deze formele informatie leid ik af dat het nieuwe voetbalstadion door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest tot op heden werd gepland op de site van Schaarbeek-Vorming.

Voor het Heizelplateau is de stad Brussel trekker van het richtschema. Dit richtschema dient nog opgestart te worden, maar gaat in principe uit van het programma voorzien in het Plan voor de Internationale Ontwikkeling (PIO). Het PIO is een stappenplan om de internationale rol van Brussel als geheel te versterken. De stad kijkt daarvoor naar het buitenland. Enkele Europese steden zoals Amsterdam, Frankfurt en Barcelona hebben reeds dergelijke meerjarenactieplannen voor internationale ontwikkeling in werking gesteld.

Het richtschema voor het Heizelplateau focust op de ruime Heizelsite. Het programma uit het PIO voorziet onder meer in een congrescentrum met minstens 3000 plaatsen en tentoonstellingsruimte van 15.000 vierkante meter, een grote handelsoppervlakte, een aantrekkingspool voor beroeps-, handels- en vrijetijdsactiviteiten.

Uit de meest recente krantenberichten leid ik af dat bij de voorstelling van het PIO van Brussel, de toekomstige bestemming van de Heizelvlakte werd vermeld. Het nieuwe stadion zou omwille van diverse redenen worden gepland op de Heizelsite, evenwel zonder dat de precieze locatie nu reeds bepaald is. Volgens de pers praat men over parking C.

In het kader van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel overlegt het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) regelmatig met de administratie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, teneinde afstemmingsvraagstukken bloot te leggen. Uit gesprekken van het departement RWO met ambtelijke vertegenwoordigers van de stad Brussel blijkt dat het richtschema voor de Heizelvlakte ook zal kijken naar de parking C. Volgens de Brusselse verantwoordelijke minister zijn de goede bereikbaarheid van deze

parking te midden van een kluwen van andere verbindingen, de goede bereikbaarheid van de site met het openbaar vervoer, de aanwezigheid van tal van andere voorzieningen in de onmiddellijke nabijheid op de Heizelvlakte zoals Kinopolis, Bruparck, hotels enzovoort en beschikbare ruimte, criteria die deze optie ondersteunen. Formeel zijn er hierover nog geen beslissingen genomen op het niveau van het Brusselse gewest – laat staan dat men dat bespreekt met Vlaanderen. Aangezien parking C grotendeels in Vlaanderen ligt, hebben wij via het ambtelijke overleg ten sterkste aangedrongen op een structurele samenwerking rond de mogelijke denkfases voorafgaand aan dit project, met het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, maar vanzelfsprekend ook met de betrokken gemeenten.

In onze beslissing van 11 mei 2007 over het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel, werd parking C reeds vermeld als mogelijk strategisch project. In overleg met de gemeente Grimbergen werden een aantal inhoudelijke krijtlijnen voorgesteld voor de ruimtelijke toekomst van de parking C. Het departement RWO zal deze voorstellen, inclusief de structurele samenwerking over de Heizelvlakte, verwerken in de aanbevelingen voor de Vlaamse Regering voor het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel.

Samen met u stel ik vast dat meerdere projecten een belangrijk winkelprogramma voorstellen in de noordrand. Met name gaat het over het programma voor de Heizelvlakte en de projecten in het reconversiegebied Vilvoorde-Machelen, zoals voorbereid door de provincie Vlaams-Brabant. De projecten voor Vilvoorde-Machelen zijn in een vergevorderd stadium van planologische voorbereiding. Voor de Heizel dient de planning nog op te starten. Het samengaan van deze projecten moet een belangrijk aandachtspunt zijn. We zullen het behandelen bij de ontwikkeling van onze visie over het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel.

Het overleg hierover bestaat dus niet. Het is niet opgestart. Er is geen dossier voorhanden. Daarom heb ik uiteindelijk contact opgenomen met minister Vanhengel om ten minste eens informeel te overleggen waarover het nu juist gaat. Dit gesprek over planning, timing, mogelijke financiering, impact op mobiliteit betreffende de Heizelvlakte zal maandag aanstaande in de voormiddag plaatsvinden.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Ik juich het informele contact met minister Vanhengel toe.

Het gaat om een megaproject. Dit heeft enorme implicaties op mobiliteit. Dit heeft impact op de economische

situatie van Brussel en Vlaams-Brabant. Dat moeten we zeker in het oog houden. Als er nu een dossier is waarvoor samenwerking tussen Brussel en het Vlaamse Gewest aangewezen is, dan is het dit wel. Dit kan niet worden gerealiseerd als het Vlaamse Gewest er niet helemaal bij betrokken is of er helemaal mee akkoord gaat.

Ik betreur dat men die plannen zomaar lanceert. Ik hoor dat minister-president Piqué de zaken nuanceert. Zoiets gooit een minister-president natuurlijk beter niet op de markt. Minister Vanhengel heeft er zich ook enthousiast achter geschaard. Hij stelde dat dit plaats zou bieden aan Anderlecht, de Rode Duivels, grote namen uit de muziekwereld. Hij stond al op de eerste rij om te supporteren. Ik ken minister Vanhengel. Ik zie hem dat al zeggen.

Dit moet echter passen in een geheel. Ik denk dat dat plan dezelfde weg zal opgaan als andere plannen. Anderlecht zou ook in Neerpede bouwen. Anderlecht zou in Schaarbeek bouwen. Vorige week heb ik gelezen dat Roger Vanden Stock heeft verklaard dat ze Anderlecht dan maar wat hoger zullen bouwen. Ik denk dat Brugge ook zal eindigen in het Jan Breydelstadion. De Bosuil is nog altijd niet afgebroken. Dat zijn monsters van Loch Ness die steeds maar naar boven komen. Ik wil daarmee niet zeggen dat er in Brussel geen nieuwe locatie kan of moet komen, maar de vraag is of dat allemaal moet worden gecumuleerd. Waarom wordt het Koning Boudewijnstadion behouden en dan daarnaast een arena gebouwd? Dat zijn allemaal dingen die me niet zo duidelijk zijn.

Dan is er het probleem van die winkelcentra. Dat is echter niet alleen een Brussels probleem. Vorige week hebben we de discussie gehad over de winkelcentra in Menen, en de gevolgen van die megawinkelcentra op de handel. Ik weet dat er nu vrijheid van diensten bestaat, en dat er geen economische argumenten meer mogen worden gebruikt. Dat heeft minister Ceysens ons geleerd in de commissie. Ze zei dat ik een conservatief was. Ze heeft verwezen naar de Dienstenrichtlijn. Ze was naar Parijs geweest. Dit moest economisch worden bekeken.

Mijnheer de minister, het is goed dat u daar toch over praat met uw collega's. Dit creëert immers zeer veel onrust. Op dat vlak geeft men elkaar best geen illusies.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ook mij stemt het tevreden dat u een informeel overleg zult hebben met minister Vanhengel. Misschien kunt u hem tussen de soep en de aardappelen eens vertellen dat het niet kan zijn dat Vlaanderen op de ene of andere wijze zou moeten opdraaien voor impulsieve reacties van Brussel. Brussel dacht inderdaad eerst aan het terrein van Schaarbeek-Vorming voor die plannen, maar nu blijkt dat terrein vervuild te zijn en heeft de overheid niet veel zin om die gronden te saneren. Ze gaat dus

maar gauw parkeerterrein C van de Heizel confisqueren, hoewel dat midden in Vlaanderen ligt en enorme gevolgen zal hebben voor Vlaanderen. Ik ben ervan overtuigd, of durf hopen, dat u voorrang zult geven aan de visie van Vlaanderen en het Vlaamse Gewest, en dat er een ordentelijk overleg zal zijn met de gemeenten, rekening houdend met de handel in de rand, de verfransing van de streek en de impact op de regio wat verkeerscongestie betreft. Dat alles is zeer belangrijk in het kader van 'de lusten, maar niet de lasten'.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart Martens tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, en tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het Vlaams Golfmemorandum

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de Vlaamse Regering keurde op 20 juni 2003, ondertussen bijna vijf jaar geleden, het Vlaams Golfmemorandum goed. Daarin worden bestaande golfterreinen getoetst aan de principes uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, rekening houdend met eerdere beleidsbeslissingen van de Vlaamse Regering. Er werd een bevoegdheidsverdeling uitgewerkt tussen het Vlaamse Gewest, de provincie en de gemeenten. Daarbij zouden alle golfterreinen van type III, met meer dan negen holes of met een oppervlakte van meer dan 40 hectare, worden afgebakend en beoordeeld op Vlaams niveau.

Elf golfclubs hebben reeds de bestemming 'golfzone'. Daar moest planologisch dus niets meer voor gebeuren. Daarnaast zijn er echter nog elf andere golfclubs die eigenlijk zonevreemd gelegen zijn of waren en een aanpassing van de bestemming vereisten. Twee golfclubs kregen de bestemming 'golfzone', maar krijgen wel de principes van een ecogolfterrein opgelegd. Daarnaast zijn er nog vier golfclubs – die van Knokke-Heist, De Haan, Tervuren en Aartselaar – waarvoor de bestemming 'ecologisch waardevol gebied met golfinfrastructuur' wordt voorgesteld. Deze golfterreinen moeten de natuurwaarden maximaal vrijwaren. Het ecoconvenant wordt hier als een verplichte voorwaarde opgelegd. Dit convenant is een milieubeheersovereenkomst, waarmee de club haar milieubeleid kenbaar moet maken en een publieke erkenning kan krijgen nadat er een milieubeheersplan opgemaakt en opgestart is. Ook moet een lokale begeleidingscommissie een interne audit uitvoeren naar de

resultaten en de werking van het milieubeheersplan. Het Golfmemorandum biedt echter geen juridisch kader en dus ook geen rechtsgrond voor de formele goedkeuring van het in dat memorandum bedoelde milieubeheersplan. Daarom wordt ervoor gekozen om de golfterreinen in kwestie aan te wijzen als natuurverwevingsgebieden, in het kader van het Integraal Verwevings- en Ondersteunend Netwerk (IVON), in overeenstemming met het decreet met betrekking tot het natuurbehoud.

Hierdoor kunnen de bedoelde milieubeheersplannen, als ze eenmaal zijn aanvaard door de beheerscommissies, worden omgezet in natuurrichtplannen, in overeenstemming met de bepalingen van artikel 48 van dat Natuurbehoudsdecreet. Na het doorlopen van de wettelijk geregelde procedures kunnen die natuurrichtplannen dan formeel worden goedgekeurd door de Vlaamse minister bevoegd voor het natuurbehoud.

Mijnheer de minister, twee jaar geleden vroeg ik u al een stand van zaken van de uitvoering van het Golfmemorandum. U zei me toen welke planningsprocessen er al waren opgestart en welke al werden afgerond. Uit uw uitleg bleek dat toen nog geen enkel milieubeheersplan definitief werd goedgekeurd. Alleen de dossiers van de golfclubs van De Haan en Knokke bleken toen vergevorderd.

Ondertussen vernam ik via de media dat de Vlaamse Vereniging voor Golf (VVG) in het kader van haar 'Golf en Milieu'-project, het concept 'ecogolf', zoals vermeld in het Golfmemorandum, verder heeft uitgewerkt. De VVG liet hiervoor een studie uitvoeren die duidelijke richtlijnen moet verschaffen over de criteria van een ecogolfterrein, de beoordelingsprocedure en de wijze waarop een golfclub haar terrein kan inrichten en uitbaten volgens de principes van een ecogolfterrein. Het resultaat van dit werk heeft de naam 'Golf en Milieu' meegekregen. Dat programma, dat al enkele jaren geleden werd gelanceerd, op 1 maart 2006, moet golfclubs toelaten om hun respect voor het milieu te meten en aan te tonen. Golfclubs die goed scoren, kunnen dan het ecogolflabel behalen.

De vraag is nu welke lading die vlag dekt. De criteria zijn immers opgesteld door de VVG zelf en worden blijkbaar ook door diezelfde vereniging gecontroleerd. Op de website van de VVG lees ik onder meer dat golfclub Cleydael in Aartselaar vier sterren zou hebben behaald voor het ecolabel Golf en Milieu. Dat doet me de wenkbrauwen fronsen. In het verleden heeft die golfclub immers de pv's opgestapeld, wegens schendingen van de natuurbehoudswetgeving, de wetgeving met betrekking tot stedenbouw en ruimtelijke ordening, de afvalstoffenwetgeving en noem maar op. Vandaar mijn vraag: welke lading dekt de vlag van het ecogolflabel eigenlijk?

Mijnheer de minister, ik heb dan ook een aantal vragen aan u, die tevens gericht zijn aan minister van Leefmilieu Crevits. Ik ga ervan uit dat u met haar hebt overlegd en dat u een gezamenlijk antwoord zult geven. Bepaalde

aspecten hiervan behoren immers tot het bevoegdheidsdomein van minister Crevits, zoals het ecoconvenant en de milieubeheersplannen.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van het Golfmemorandum? Wat is de stand van zaken met betrekking tot het opstellen van de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die zekerheid moeten bieden over de bestemming van de verschillende golfterreinen?

Welke golfclubs hebben al een ecoconvenant afgesloten en welke stelden reeds een milieubeheersplan op? Welke clubs blijven nog in gebreke? Hoeveel van deze milieubeheersplannen werden al definitief goedgekeurd? Bij hoeveel van deze clubs werd reeds een interne audit uitgevoerd naar de resultaten en werking van het milieubeheersplan? Wie voert die interne audits uit? Welke natuurbeheersplannen werden al formeel goedgekeurd als natuurrichtplannen?

Welke criteria worden gehanteerd voor het toekennen van de ecolabels? Hoe verhoudt het ecolabel van de Vlaamse Vereniging voor Golf zich tot het ecoconvenant en de milieubeheersplannen die in het kader daarvan moeten worden opgemaakt? Wordt de naleving van de zogenaamde ecogolfcriteria van het ecolabel gecontroleerd door een onafhankelijke instantie? Hoe frequent worden die criteria geëvalueerd? Hoe lang is een ecolabel geldig? Hebt u uw instemming gegeven voor de criteria van het ecolabel?

Ten slotte, mijnheer de minister, wilde ik u vragen welke golfterreinen er worden doorkruist met buurtwegen die opgenomen zijn in de atlas der buurtwegen en die overeenkomstig de wet van 10 april 1841 openbaar toegankelijk moeten blijven? Collega Bex had hier eigenlijk bij moeten zijn. Hoe wordt de toegankelijkheid van deze buurtwegen gegarandeerd?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Voor de eerste en vierde vraag teken ik voor het antwoord. Voor de tweede en de derde vraag ben ik te rade gegaan bij het kabinet van Leefmilieu.

De Vlaamse Regering heeft de laatste vijf jaar belangrijke stappen gezet om een ruimtelijk perspectief te bieden voor de golfsport in Vlaanderen. Het eerste Golfmemorandum, dat ik voorgelegd heb aan de Vlaamse Regering, werd op 20 juni 2003 goedgekeurd. Met de goedkeuring van de tweede fase van dit memorandum op 23 juni 2006, heeft de Vlaamse Regering ook een perspectief geboden voor nieuwe multifunctionele zones. Deze beleidskaders bieden ons vandaag de nodige duidelijkheid voor de golfsport: we hebben heldere criteria opgesteld voor de inplanting van nieuwe terreinen; we hebben vastgelegd welk niveau

verantwoordelijk is voor welk type golfterreinen; we hebben ook een aantal concrete terreinen aangeduid.

De uitvoering van het Golfmemorandum is inmiddels volop bezig en heeft al de nodige concrete resultaten opgeleverd. Ik zal u een uitvoerig overzicht geven van de stand van zaken. Ik volg hierbij de vijf categorieën van golfterreinen, die we in het memorandum hebben onderscheiden.

De eerste categorie betreft de bestaande golfterreinen waar herbestemming naar golfzone wordt voorgesteld. Vlaanderen kent vijf golfclubs in deze categorie: Keerbergen, Beringen, Damme, Beveren en Houthalen. Voor de eerste drie clubs zitten we in de fase van opmaak of vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP). De GRUP's voor de Golf Club in Keerbergen en de Millennium Golf in Beringen zijn op 19 juli 2007 voorlopig vastgesteld door de Vlaamse Regering. Het openbaar onderzoek is inmiddels afgerond en de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening heeft ook al een voorwaardelijk gunstig advies gegeven. Het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) bereidt het dossier nu voor zodat ik het binnenkort kan voorleggen aan de Vlaamse Regering. Het dossier van de Damme Golf & Country Club is opgenomen als onderdeel van het GRUP voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Brugge. Voor dit GRUP werd op 24 mei 2007 een plenaire vergadering georganiseerd. Naar aanleiding van de plenaire vergadering werd een plan-milieueffectrapport of plan-MER opgesteld. De resultaten van het plan-MER worden nu verwerkt zodat er binnenkort verdere besluitvorming in de Vlaamse Regering mogelijk is.

De golfterreinen in Beveren en Houthalen zitten in de fase van de voorbereiding van het GRUP. De Golfschool Beveren werkt zelf aan een dossier. Gelijktijdig zorgt mijn departement ervoor dat het onderzoek gerelateerd aan de MER-plicht wordt gedaan. We werken momenteel aan een passende beoordeling en we gaan na hoe we de milieueisen kunnen invullen. De golfclub Limburg Golf uit Houthalen werkt ook zelf aan een dossier. Aangezien het terrein zich situeert nabij een Habitatrichtlijngebied, werken we ook in dit dossier aan een passende beoordeling.

De tweede categorie zijn de bestaande golfterreinen waar een herbestemming naar ecogolfzone wordt voorgesteld met toepassing van specifieke beheersmaatregelen. In de categorie zijn er twee clubs: Bossenstein in Ranst en Flanders Nippon in Hasselt. Voor beide clubs bereiden we momenteel een GRUP voor. De club Bossenstein uit Ranst is gestart met de opmaak van een milieubeheerplan. Als gevolg van de recente wijziging van de MER-regelgeving, zijn we nu aan het onderzoeken of we kunnen starten met een geïntegreerd plan-MER volgens het integratiespoorbesluit. We hebben die vraag voorgelegd aan de bevoegde diensten van het

departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE). Het terrein Flanders Nippon in Hasselt zullen we mee opnemen in het GRUP voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk en zal dus nog even moeten wachten.

De derde categorie terreinen uit het Golfmemorandum dat ik met u overloop, zijn de bestaande golfterreinen waar herbestemming naar ecologisch waardevol gebied met golfinfrastructuur wordt voorgesteld met toepassing van specifieke beheersmaatregelen. In deze categorie zijn er vier clubs: Knokke-Heist, De Haan, Tervuren en Aartselaar. De clubs in Knokke-Heist en De Haan beschikken over een goedgekeurd plan. Voor de Royal Zoute Golf Club in Knokke-Heist is er een BPA goedgekeurd bij ministerieel besluit van 1 juli 2004. Voor de Koninklijke Golf Club Oostende in De Haan heeft de Vlaamse Regering op 19 mei 2005 het GRUP definitief goedgekeurd. Voor golfclub Cleydael in Aartselaar zitten we in de fase van de opmaak van het GRUP. Dit golfterrein zal worden opgenomen in het GRUP voor de afbakening van het grootstedelijke gebied Antwerpen. Het voorontwerp voor de plenaire vergadering is in opmaak. Die plenaire vergadering zal in de loop van juli plaatsvinden. Voor de Koninklijke Golf Club van België in Tervuren zitten we in de fase van de voorbereiding van het GRUP. De golfclub werkt gelijktijdig aan een milieubeheerplan. Het resultaat wordt binnen enkele maanden verwacht.

De vierde categorie betreft de golfterreinen waar de planologische bestemming moet worden afgewogen in functie van andere processen en waarvoor verder onderzoek noodzakelijk is. Er zijn drie clubs in deze categorie: Olen, Mol-Postel en Tielt-Winge. Voor de Golf & Country Club uit Tielt-Winge is een voorontwerp van GRUP opgemaakt. De plenaire vergadering zal eveneens in de komende weken plaatshebben. We zoeken hiervoor een gepaste datum. Voor de Golf Club Olen en de Steenhoven Country Club uit Mol-Postel bereiden we momenteel het GRUP voor. De Olen Golf Club werkt ook aan een dossier voor de inrichting van het terrein en de milieuaspecten.

De vijfde categorie zijn de nieuwe golfterreinen. Het eerste Golfmemorandum voorzag in de concrete mogelijkheid voor een nieuw golfterrein in Koksijde. Het GRUP Koksijde Golf Hof ter Hille is definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 27 januari 2006.

Daarnaast somt het Golfmemorandum ook de bestaande golfterreinen op die reeds bestemd zijn als golfzone en hun bestemming behouden.

Voor de volledigheid geef ik nog mee dat in uitvoering van het tweede Golfmemorandum een technische werkgroep golf geïnstalleerd is onder voorzitterschap van Bloso, het Agentschap voor de Bevordering van de

Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht-recreatie. De in dit tweede Golfmemorandum opgesomde clubs kunnen bij de technische werkgroep dossiers indienen. De technische werkgroep geeft de Vlaamse Regering dan haar advies. De technische werkgroep heeft intussen een gunstig advies gegeven over drie golfprojecten: Damme, Knokke-Heist en Sterrebeek in Zaventem.

Het project in Damme zal, zoals gezegd, een onderdeel vormen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Brugge. Het project in Knokke-Heist wordt, zoals opgelegd door het Golfmemorandum, eerstdaags voorgelegd aan een interkabinettenwerkgroep. Het project in Sterrebeek wordt onderzocht in het kader van de werkzaamheden met betrekking tot het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel alvorens verdere stappen in de besluitvorming worden gezet.

De technische werkgroep heeft ook al dossiers ontvangen van clubs in Brasschaat, Schilde en Sint-Gillis-Waas. Deze dossiers worden verder besproken met de betrokken clubs. Wanneer het dossier volledig is, wordt een advies opgesteld.

Voor het eerste deel van uw tweede vraag inzake het ecoconvenant, is dit een initiatief dat, zoals u zelf stelt, in hoofdzaak vanuit de Vlaamse Vereniging voor Golf aangestuurd en begeleid wordt. Met haar programma 'Golf & Milieu' heeft deze vereniging enorme vooruitgang geboekt in het sensibiliseren van de golfclubs om hun terreinen op een meer milieu- en natuurgerichte manier te beheren. Het opstellen van een milieubeheersplan is één aspect van dit ecoconvenant. Het ecoconvenant werd ondergebracht in de milieu-erkenning via het ecolabel, waar ik straks nader op inga. Verscheidene golfclubs hebben voor hun golfterrein een milieubeheersplan opgemaakt dat gunstig geadviseerd werd door de stuurgroep die dit planproces mee begeleidde en waarin mijn administratie vertegenwoordigd was.

Van de vier golfclubs die volgens het Vlaams Golfmemorandum de bestemming "ecologisch waardevol gebied met golfinfrastructuur" zouden krijgen en waarvoor de opmaak van een beheersplan een voorwaarde is, beschikken de Royal-Zoute Golf Club te Knokke-Heist en de Koninklijke Golf Club in de Haan al over een goedgekeurd beheersplan. De Koninklijke Golf Club van België te Tervuren en de Cleydael in Aartselaar zijn op dat vlak al zeer ver gevorderd. Wat Cleydael betreft, zijn er nog enkele aspecten in het voorgelegde ontwerp die het Agentschap voor Natuur en Bos ervan weerhouden om, in de woorden van het kabinet Leefmilieu, "een gunstig advies" te geven.

Er zijn verder nog diverse andere afgeronde of lopende initiatieven, zoals die van de Edegemse Golf Club Drie Eycken en de Winge Golf en Country Club.

Het knelpunt dat het Golfmemorandum geen juridisch kader verschaft en dus geen rechtsgrond is voor de formele goedkeuring van de in dat memorandum bedoelde milieubeheersplannen is bekend. Voor de golf-terreinen die bestemd worden als natuurverwevingsgebieden, zoals de Koninklijke Golf Club van De Haan, kan het natuurrichtplan de essentiële elementen van het beheersplan overnemen en een juridisch verankerde verdere aansturing geven. Deze golfclub is daarmee tevens de enige waarvoor reeds een natuurrichtplan van toepassing is.

Ik stel echter vast dat de planprocessen van beheersplannen die opgestart en begeleid werden door een stuurgroep waarin verscheidene administraties en actoren betrokken zijn, in het algemeen zeer constructief verliepen. De output is dus meer dan behoorlijk. Die planprocessen komen daarmee tegemoet aan onze grootste bekommernis, met name dat er op het terrein daadwerkelijk inspanningen worden geleverd voor een meer natuurgericht en milieubewust beheer van golf-terreinen. Het formele aspect is belangrijk, maar is mijn inziens niet doorslaggevend.

Het is vooral de constructieve samenwerking met de sector die de meeste vruchten zal afwerpen. Samenwerkingsverbanden tussen golfclubs en bijvoorbeeld lokale natuurverenigingen zijn in dit kader zeer interessant en aanbevelenswaardig. Dat er tevens een monitoring van het beheersplan wordt uitgevoerd – de audit waarnaar u verwijst – spreekt voor zich. Ik weet nog niet in welke mate dit ook effectief wordt uitgevoerd. Het ecolabel is een initiatief dat volledig wordt beheerd door de Vlaamse Vereniging voor Golf. Door dit zelf te doen, wordt de Vlaamse Vereniging voor Golf geresponsabiliseerd.

De beoordeling van een golfterrein gebeurt op basis van een brede waaier van criteria. Het milieubeheersplan is slechts één aspect, naast bijvoorbeeld het vergunningenbeleid van de club, de zorg voor landschappelijke waarden, het duurzaam waterverbruik, een afval- en energiebeleid, het voorzien in een opleidingstraject en de aandacht voor diverse sociaal-maatschappelijke aspecten. Het initiatief beperkt zich niet tot de enkele golfterreinen die omwille van hun ligging ten aanzien van kwetsbare gebieden volgens het Golfmemorandum een milieubeheersplan moeten opmaken. Men probeert de volledige golfsector te bewegen om voor een duurzaam beheer te zorgen. Het is dan ook een initiatief dat ik enkel maar kan toejuichen.

Noch mijn administratie, noch ikzelf waren betrokken bij de opmaak van de criteria, doch wij kunnen ons vinden in de aspecten die hierin opgenomen worden. Op uw vraag hoe frequent deze criteria worden geëvalueerd, moet ik u tot mijn spijt het antwoord schuldig blijven. In de erkenningsprocedure is opgenomen dat

er tweejaarlijks een externe audit wordt uitgevoerd, wat wellicht een antwoord is op uw vraag hoe lang een ecolabel geldig is. Ik vind het instellen van een ecolabel een uiterst positief initiatief. De enkele bezorgdheden die ik heb, zijn eerder van technische aard en hebben betrekking op de concrete implementatie.

De bezorgdheden hebben betrekking op twee aspecten. Ten eerste wordt in de criteria sterk de nadruk gelegd op de vraag of men al dan niet beschikt over een beheers- of actieplan. Er zijn evenwel geen kwaliteitseisen voor deze plannen ingebouwd. De daadwerkelijke toets of de plannen een wezenlijke bijdrage leveren aan het milieu en de natuur, lijkt me essentieel. Daarnaast, maar er toch in zekere mate ermee samenhangend, is er het aspect van de externe, onafhankelijke beoordeling die een grote meerwaarde zou kunnen bieden voor dit ecolabel. Ook op dat punt sluit ik me bij u aan. Ik heb begrepen dat het operationaliseren van de externe beoordeling thans in volle gang is. Zo zal aan mijn bezorgdheden worden tegemoetgekomen. Vanzelfsprekend zal dit ook de geloofwaardigheid van het initiatief fel bevorderen.

De insteek voor deze twee laatste antwoorden kwam vooraf van de minister verantwoordelijk voor het leefmilieu.

Dan is er nog de laatste vraag. De atlas der buurtwegen, en de wijzigingen die er aan worden aangebracht, worden bijgehouden door de provincies. Toch is gegarandeerd dat met dit aspect rekening wordt gehouden bij de opmaak van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voor golfterreinen. Daar wordt gestart met een analyse van de bestaande feitelijke en juridische toestand. De wegen opgenomen in de atlas der buurtwegen behoren tot die juridische toestand en zijn dus gekend op het ogenblik dat er plannen worden vastgesteld.

Concreet vormt de plenaire vergadering over voorontwerpen bij uitstek het toetsingsmoment voor de provincies om na te gaan of dit aspect correct is weergegeven. Inhoudelijk is bij de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen, het behoud van de buurtwegen het uitgangspunt. In de opeenvolgende golfmemoranda wordt het streven naar multifunctioneel recreatief gebruik vooropgesteld als doelstelling. Het is dus de bedoeling dat er naast het golfen ruimte is – ik bedoel dit ook letterlijk – voor recreatief medegebruik. We denken daarbij aan wandelen en fietsen. Golfterreinen zijn groene en rustige plekken, aantrekkelijk dus voor wandelaars en fietsers. Maar er zijn ook andere combinaties mogelijk. Ook Koksijde is daarmee bezig. Ik denk dan aan een petanquebaan, tennisveld of picknickplek. Dat kan allemaal geïntegreerd worden in het groter geheel van het golfterrein.

Men mag uiteraard het veiligheidsaspect niet uit het oog verliezen. De inrichting moet zo opgevat zijn dat recreanten niet in de baan van de golfbal terecht kunnen komen. Dat geldt trouwens net zo goed voor de golfers zelf.

Het is belangrijk dat een buurtweg niet kan worden verlegd of afgeschaft door de loutere vaststelling van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Indien bij de planning van een golfterrein de noodzaak zou blijken om een buurtweg af te schaffen of te verleggen, dan moet daarvoor de procedure volgens de wet van 1841 gevolgd worden. Dit gebeurt dus met een afzonderlijke procedure. De wet van 1841 legt het initiatief daartoe bij de gemeente en de beslissingsbevoegdheid bij de deputatie.

Voor meer – en een overigens zeer interessante – toelichting over deze materie verwijs ik naar het antwoord dat ik vorige week in deze commissie heb gegeven op de interessante vraag van mevrouw Schauvliege over de bevoegdheid van de gemeenteraad om rooilijnen vast te leggen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. U mag het mij niet kwalijk nemen dat mijn repliek korter is dan uw antwoord.

Ik onthoud vooral dat het een werk van lange adem is. Er wordt wel naarstig verder gewerkt, maar er zijn zo veel GRUP's en er zijn er zo weinig afgerond vijf jaar na het memorandum. Er is nog veel werk aan de winkel. Hetzelfde geldt voor de milieubeheersplannen en de omzetting daarvan in natuurrichtplannen. Vijf jaar na het memorandum is er één milieubeheersplan omgezet in een natuurrichtplan. We moeten nog een hele inhaalbeweging maken om de afspraken uit het Golfmemorandum tot een goed einde te kunnen brengen. Er wordt aan verder gewerkt. Ik heb begrepen dat er zowel bij de administratie als bij de golfclubs animo heerst. U hebt erop gewezen dat er enkele planningsprocessen en milieubeheersplannen ver gevorderd zijn. Ik hoop dat we over enkele jaren meer resultaten zien.

Wat het ecolabel betreft, ben ik blij dat u erkent dat een aantal van die criteria te veel inspanningsverbintenissen en misschien te weinig resultaatsverbintenissen inhouden, terwijl juist het resultaat belangrijk is als we kijken naar zaken zoals pesticidengebruik, recreatief medegebruik en dergelijke. Het is het resultaat dat telt, niet de papierwinkel die ermee samengaat of een aantal managementprocedures die men op gang moet trekken. Ik deel dus voor een stuk uw kritiek voor wat dit punt betreft.

Ik ben ook blij dat u stelt dat u een externe beoordeling op prijs zou stellen van het al dan niet tegemoetkomen aan de criteria. Ik denk dat ook de Vlaamse Vereniging voor Golf er belang bij heeft dat een externe partij de toetsing en handhaving van de criteria kan bewaken. Ik denk dat dat er alleen maar toe kan leiden dat het label meer wordt geapprecieerd als een effectief

onafhankelijk label dat op een onafhankelijke manier kan worden getoetst.

Voor wat de buurtwegen betreft, is het dus wachten op een aantal van de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen om na te gaan in welke mate een aantal van die golfterreinen worden doorkruist door een aantal buurtwegen. Ik heb in elk geval weet van een aantal golfclubs die buurtwegen hebben afgesloten, en waar we in De Clerck-achtige toestanden verzeild geraken. Ik hoop dat de situatie kan worden uitgeklaard met de opmaak van de GRUP's, waarin inderdaad een analyse van de feitelijke juridische toestand moet aangeven in welke mate een golfterrein wordt doorkruist door een aantal buurtwegen die in de atlas terug te vinden zijn.

Ik apprecieer alleszins, mijnheer de minister, dat u zegt dat het uitgangspunt moet zijn dat de buurtwegen open worden gehouden, dat men daarvan moet uitgaan bij de GRUP's en dat men het recreatief medegebruik moet stimuleren. Het is inderdaad belangrijk dat de golfterreinen zo veel mogelijk doorgaanbaar worden gemaakt, dat er wandel- en fietspaden door kunnen lopen en dat de golfclubs niet worden afgesloten van de brede omgeving en achter metershoge prikkeldraad of omheiningen verdwijnen, maar dat effectief ook de zachte weggebruikers, de derden, de belanghebbenden die geen lid zijn van de club, ook van een stuk natuurschoon en landschap kunnen genieten en het terrein van de golfclub kunnen gebruiken om zich te verplaatsen.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Martens, de verdienste van de beslissingen van juni 2003 en juni 2006 is dat we nu een stabiel

regelgevend kader hebben gemaakt binnen dewelke ontwikkelingen op een gecontroleerde en vooral gewenste wijze mogelijk zijn.

Ik weet dat ik gestart ben in 1999-2000 met een ongehooflijke verzuchting vanuit de sector om bijna een explosie aan terreinen tot stand te brengen. We hebben vooral geprobeerd om de bestaande terreinen en het gebruik ervan, op een goede manier te ordenen.

Wat de processen betreft, weet u dat het een werk van lange adem is. Ik geef alleen nog één bedenking mee: we hebben ook afgesproken binnen de regering om deze planningsprocessen maximaal te laten stroomlijnen met de grotere planningsprocessen. Ik denk dan aan enerzijds de stedelijke afbakening en het vastleggen van stedelijke gebieden, en anderzijds aan de afbakening van de natuur- en agrarische structuren, een debat dat vooral gevoerd werd naar aanleiding van de goedkeuring van het golfterrein in Koksijde en waarbij men heeft gezegd dat het moest gebeuren met de afbakeningsprocessen in het achterhoofd om ervoor te zorgen dat ze niet conflictueus zijn.

Uit de opsomming blijkt vooral dat er heel veel in een procesfase zit. Ze zijn opgestart en we moeten gewoon door de tunnel. Voor wat mij betreft, zijn de domino-blokjes op een oordeelkundige manier aan het vallen. Het zou wijs zijn om in samenspraak met minister Crevits en in overleg met de vereniging, die zichzelf geresponsabiliseerd heeft en dat is heel belangrijk, op korte termijn de zekerheid te krijgen dat de audit gebeurt door een externe organisatie. Ik sluit me bij u aan: dit kan alleen de geloofwaardigheid ten goede komen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.